

CO ROBIĆ W PRZYPADKU:

1. ZNALEZIENIA MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH.

W naszym kraju coraz częściej dochodzi do zamachów bombowych lub podkładania ładunków wybuchowych. Najczęściej mają one konkretnego adresata – są dla kogoś przeznaczone. Rodzimi gangsterzy polubili eliminowanie swoich kolegów w taki sposób. Niestety, bomby wybuchają nie tylko w mafijnych domach. Coraz częściej dochodzi do zamachów w różnych miejscach publicznych. Z zagrożeniem możemy spotkać się dosłownie wszędzie. Nie istnieją prawdopodobne miejsca, w których bomby podkładane są najczęściej. Jedną z nich eksplodowała nawet na zatłoczonym parkingu jednego z warszawskich hipermarketów. Zamachu bombowego praktycznie nie można się ustrzec. Eksplozja zaskakuje w najmniej oczekiwanym miejscu i czasie. Za każdym razem przygotowany ładunek wygląda inaczej. Nie ma żadnego określonego kształtu, jaki miałyby przyjmować materiały wybuchowe. Nie znaczy to jednak, że nic nie możemy zrobić. Oto kilka porad:

1. Zamachowiec musi podłożyć materiał wybuchowy w odpowiednim miejscu. Wiąże się to z podłożeniem paczki lub przedmiotu w pobliżu obiektu zainteresowania. Gdy zauważymy, że ktoś pozostawia w jakimkolwiek miejscu podejrzany przedmiot, należy natychmiast powiadomić policję! Do materiałów wybuchowych mogą zbliżać się wyłącznie wysoko wykwalifikowani specjaliści.
2. Nie wolno przenosić a nawet dotykać żadnych pozostawionych pakunków, w szczególności opakowanych szarym papierem lub zniszczonymi torbami reklamowymi. Zamachowcy przygotowują materiały wybuchowe tak, by nie zwracały uwagi postronnych osób, choć od tej reguły są również wyjątki. Bomby to nie tylko szare opakowania. Mogą to być różne przedmioty, np. metalowe rurki. Zauważenie podejrzanego przedmiotu należy natychmiast zgłosić na policję.
3. Pod żadnym pozorem nie wolno zbliżać się do miejsca podłożenia materiałów wybuchowych! Jest bardzo prawdopodobne, że mogą być one odpalane za pomocą nadajnika radiowego!
4. Należy poinformować najbliższe otoczenie o prawdopodobieństwie znalezienia bomby i poprosić wszystkich, aby oddalili się możliwie jak najdalej od miejsca jej zlokalizowania.
5. Gdy dojdzie do eksplozji, należy bezwzględnie natychmiast położyć się na ziemię i zakryć głowę rękami. Niezastosowanie się do tej porady grozi dwiema konsekwencjami. Po pierwsze, można zostać ugodzonym odłamkiem. Po drugie, zamachowcy mogą czekać w pobliżu, aby sprawdzić, czy wybuch ładunku odniósł zamierzony skutek. Jeśli nie, być może będą próbować strzelać do ofiary. Osoba, która nie leży na ziemi, narażona jest na przypadkowy postrzał. Zamachowcy mogą również strzelać do wszystkich, którzy zauważą ich twarz.

2. STRZELANINY ULICZNEJ.

Do niedawna strzelaniny uliczne mogliśmy oglądać jedynie w amerykańskich filmach sensacyjnych. Niestety, dziś zdarzają się na ulicach naszych miast. Najczęstszym ich powodem są porachunki. Zwaśnieni przestępcy uwielbiają strzelać do siebie w miejscach publicznych. Ofiarą padają nie tylko powiązani ze światem mafijnym gangsterzy. Coraz częściej giną również przypadkowi świadkowie.

Zdarzenie takie miało miejsce w jednej z prestiżowych warszawskich restauracji. Oprócz gangstera zginął także niewinny gość lokalu. Innym powodem, dla którego dochodzi do strzelaniny, są napady na firmy czy instytucje, nie tylko finansowe. W czasach łatwego dostępu do broni palnej coraz więcej przestępców decyduje się na użycie jej podczas rabunku. Nie ma możliwości, by przewidzieć strzelaninę. Wywoływana jest w najmniej spodziewanym momencie i trwa nie dłużej niż kilka sekund. Świadek takiego zajścia powinien natychmiast położyć się na ziemi i zakryć głowę rękami.

Gangster decydujący się na rozwiązanie swoich porachunków w taki sposób, będzie chciał zlikwidować również świadków zdarzenia. Ofiarą mogą paść nie tylko osoby, które widziały jego twarz, ale również ci, którzy zaobserwowali sylwetkę i środek transportu bandyty. Do czasu zakończenia strzelaniny i kilka chwil po niej nie należy podnosić zakrytej rękami głowy. Cytowany w podsumowaniu drugiej części piosenkarz śpiewa w jednym z przebojów: "Kto więcej wie, ten cierpi bardziej". Gdy w grę wchodzi porachunki przestępcze, najlepiej nikogo nie widzieć i nie być świadkiem żadnego zdarzenia. Gwarantuje to nie tylko bezpieczeństwo w momencie zagrożenia, ale również uchroni przed późniejszą próbą likwidacji świadka przez gangsterów.

3. PORWANIA.

Najczęstszą przyczyną uprowadzeń jest chęć wyłudzenia okupu. Przestępcy porywają wyłącznie osoby, których rodziny będą w stanie uiścić niezwykle wysokie kwoty wykupnego. Uprowadzeni są często zamieszani we wspólne interesy z porywaczami. Gangsterzy chcąc wyrzucić presję na swych partnerów w interesach często porywają ich żony lub inne bliskie osoby. Większość czytelników nie ma się więc czego obawiać. Istnieje jednak jeszcze inny aspekt porwania. Jest nim wzięcie przez zdesperowanych gangsterów zakładnika, a to może przytrafić się każdemu. Jak więc ma zachowywać się uprowadzona osoba?

1. W miarę możliwości musi być opanowana i zachować jak największy spokój. Najtrudniejsze są zawsze pierwsze chwile porwania. Bandyci działają wtedy na gorąco. Sami nie wiedzą dokładnie co robić. Jakąkolwiek prowokację ze strony uprowadzonej osoby odbierają jako zagrożenie. W przypiływie niekontrolowanych odruchów mogą więc ją zabić. W ciągu pierwszych kilkunastu godzin należy bezwzględnie podporządkować się nakazom porywaczy!
2. W miarę upływu czasu zaczynają w gangsterach opadać emocje, rodzą się natomiast wątpliwości. Najczęściej nie wiedzą co robić dalej. W tym momencie porwana osoba może rozpocząć proces wpływania na ich postępowanie.
3. Uprowadzeni nie powinni podejmować prób samodzielnej ucieczki. Złapanie uciekinierów może zakończyć się ich śmiercią!
4. Do najważniejszych zadań uprowadzonej osoby należy uświadomienie porywaczom, że jest ona jednostką ludzką, a nie przedmiotem. Należy starać się nawiązać pewnego rodzaju więź z porywaczami. Wciągnięcie ich w rozmowę może zagwarantować, że nie posuną się do ostateczności i nie zlikwidują zakładnika w krytycznej sytuacji. Należy jednak bardzo uważać, aby nie wywołać sprzeczki lub kłótni. Najlepiej wciągnąć porywaczy w rozmowę na neutralny temat. Można np. nawiązać do tego, o czym rozmawiają. Pod żadnym pozorem nie wolno ich krytykować i wyprowadzać z równowagi. Gdy nie chcą prowadzić rozmowy lub są nią zmęczeni, należy natychmiast ją zakończyć.

5. Nie wolno wpadać w panikę i histerycznie błagać porywaczy o łaskę. Oczywiście, warto im uświadomić, że ma się żonę, rodzinę, chorą matkę itp. Trzeba to jednak zrobić spokojnie i w przemyślany sposób. Urowadzona osoba powinna wykorzystywać nadarżające się okazje do przedstawienia swojej sytuacji. Nie powinna natomiast ich wywoływać. Nigdy nie wiadomo, jakie zachowanie może sprowokować przestępcę.
6. Porywacze muszą mieć czas na samotne rozważania. Prawdopodobnie sami stwierdzą, że znajdują się na przegranej pozycji. Nie wolno natomiast im tego uświadamiać. Będą starali się udowodnić, iż jest inaczej. Wywołanie u porywaczy potrzeb udowadniania czegokolwiek jest bardzo niepożądane.
7. Urowadzony zakładnik traktowany jest przez porywaczy bezosobowo. Nie planowali przecież, że będzie to ta konkretna osoba. Zachowanie porwanego może zbliżyć go do porywaczy (jest to bardzo pożądanе) lub ich do niego zrazić. Zrobienie z porywaczy osobistych wrogów wywoła ich nienawiść i w ostateczności nie będą się wahać usunąć swojego zakładnika.
8. Negocjacje z porywaczami mogą być przeprowadzane wyłącznie przez policyjnych specjalistów! Próby samodzielnych pertraktacji mogą zakończyć się źle. Obowiązek ten należy pozostawić w gestii wyszkolonych do tego celu ekspertów. Jakiegokolwiek próby bezpośrednich negocjacji zakładnika z gangsterami mogą zniweczyć długie policyjne przygotowania. Wiąże się z tym również inne zagrożenie. Jeśli zakładnik obieca coś porywaczom, a z przyczyn od niego niezależnych nie będzie mógł wywiązać się z umowy, to reakcja przestępców może być nieprzewidywalna.
9. Przypadki brania zakładników są na tyle rzadkie i bulwersujące opinię publiczną, że policja stawia sobie za punkt honoru postawienie winnych przed wymiarem sprawiedliwości. Niezwykle ważne jest zatem, aby urowadzona osoba starała się zapamiętać jak najwięcej szczegółów ze swoich przeżyć: ilu było porywaczy, jak wyglądali, co mówili, z iloma osobami (a jeśli to możliwe to z kim) się kontaktowali. Dzięki temu prokuratura będzie w stanie przedstawić gangsterom niezbite dowody winy, a być może doprowadzić do ujęcia ich współników zamieszanych w porwanie.

**Nie wolno podejmować żadnych nieprzemyślanych działań. Zachowanie osaczonego porywacza jest nieprzewidywalne!
Agresywne zachowanie nawet w gangsterach wzbudza agresję!**

4. NAPADU.

Rodzajów napadów jest bardzo wiele. Ich celem jest ograbienie ofiary z pieniędzy lub innych posiadanych przez nią przy sobie dóbr. W zależności od rodzaju rabunku są różne metody uchronienia się przed konsekwencjami bandyckiego czynu. Przedstawię pięć najczęściej stosowanych sposobów napadu. Wspólnym elementem zminimalizowania poniesionych strat jest nie noszenie przy sobie dużych kwot gotówki lub innych wartościowych przedmiotów. Jeśli okoliczności wymagają, aby było inaczej, trzeba je schować w miejscu, gdzie można je stale kontrolować. Niestety, nie wyszło z mody noszenie przez panie pormponetek z pieniędzmi, kartami kredytowymi i dokumentami w przewieszzonej lub trzymanej w ręku torebce. Jest to w dalszym ciągu najbardziej łakomy kąsek dla złodziei, czy nastolatków na rowerze i łyżworolkach. Panowie również nie oduczili się złych nawyków. Często można

zaobserwować męski portfel wystający z tylnej kieszeni spodni, koszuli czy kurtki. Według reguły, że to okazja czyni złodzieja, osoby zachowujące się w taki sposób prowokują napaść na siebie.

W czwartym rozdziale pierwszej części namawiałem do regulowania płatności na drodze przelewów bankowych i poprzez karty płatnicze. Czytelnicy, którzy zastosują się do tych rad, a dodatkowo wybiorą bank, który bierze odpowiedzialność za transakcje wykonane kartą po zgłoszeniu jej kradzieży, nie poniosą materialnych strat spowodowanych napadem.

Wiele osób praktykuje noszenie przy sobie dwóch portfeli. W jednym znajdują się cenne przedmioty: karty płatnicze, gotówka, dokumenty – jest on schowany głęboko w wewnętrznych kieszeniach ubrania. Drugi natomiast z niewielką zawartością gotówki schowany jest w bardziej dostępnym miejscu (Uwaga! Nie może być to miejsce widoczne. Nie wolno prowokować takim zachowaniem. Złodziej nie zna przecież zawartości portfela). Napad nie trwa zwykle dłużej niż kilkanaście sekund. Bandyta jest przestraszony równie mocno jak ofiara. To on w razie wpadki staje przecież przed wymiarem sprawiedliwości. Jeśli dostanie nawet namiastkę, to prawdopodobnie ucieknie ze zdobyczą.

Ciemna uliczka.

Bandyckie napady kojarzą się najczęściej ze scenerią ciemnego, wyludnionego zaułka. W miejscu takim przestępcy mają więcej czasu na przeprowadzenie akcji. Mogą dokładnie przeszukać wszystkie kieszenie ubrania ofiary. Mają również pewność, że próby wołania o pomoc będą nieskuteczne. Napadnięta osoba ma niewiele możliwości obrony przed napastnikami. Najlepsze, co może zrobić, to unikać takich miejsc. Jeśli już musi się przez nie przedostać, to najlepiej jak dojedzie pod docelowy adres taksówką. Jeśli natomiast nie ma takiej możliwości, to musi bezwzględnie poruszać się środkiem ulicy. Utrudni to napastnikom dokonanie rabunku. Nie można przecież uciekać przed każdym mijanym człowiekiem. Jeśli jednak ktoś próbuje podejść do znajdującej się na środku ulicy osoby, to prawdopodobnie ma złe zamiary. Pozostaje tylko bronić się ucieczką, nie może wdawać się w żadne bójki.

Bójki nie można wygrać! Nawet gdy “zwycięży” ofiara, a obrażenia poniesie napastnik, to będzie musiała stawić się na przesłuchania na policję i do prokuratury. Prawdopodobnie zostanie jej wytoczony proces o pobicie i przekroczenie obrony koniecznej. W przypadku, gdy bandyci wezmą górę, ofiara może rozstać się nie tylko z pieniędzmi, ale także z życiem.

Nie oświetlonych zaułków należy szczególnie unikać będąc pod wpływem alkoholu. Wielu bandytów czyha wyłącznie na takie osoby. Mogą je łatwiej obrabować. Pijani zwykle nie pamiętają większości szczegółów napadu.

Skok na torbę.

Jest to najstarszy i najczęściej stosowany sposób napadu. Bandyta wrywa trzymaną przez kobietę na ramieniu torbkę i ucieka ze zdobyczą. Dopóki panie będą nosiły cenne rzeczy w swych torbach, dotąd będą łakomym kąskiem dla przestępców. Nie ma jakichkolwiek zabezpieczeń przed takim napadem. Jeśli nawet torbka trzymana jest mocno i blisko ciała, to przestępca i tak zdoła ją wyszarpnąć. Jeśli trafi na opór, może posłużyć się gazem paraliżującym, nożem itp. Oprócz strat wartościowych przedmiotów ofiara straci również zdrowie. Torbkę należy traktować jako miejsce na kosmetyki i inne mniej istotne przedmioty. Ważne dokumenty i gotówka powinna być schowana w bardziej bezpiecznym miejscu.

Torebka w aucie.

Jadąc autem odgradzeni jesteśmy szklanym murem od otaczających nas ludzi. Niestety, spokój ten jest coraz częściej zakłócany. Bandyci wpadli na pomysł, by napadać jadących samotnie kierowców. Ich ofiarami są głównie kobiety. System rabunku jest prosty. Bandyci podchodzą do auta, otwierają drzwi i kradną położone na wolnym siedzeniu cenne przedmioty. Najczęściej łupem padają damskie torebki i telefony komórkowe. Niektórzy właściciele aut blokują możliwość otwarcia drzwi. Bandyci jednak znaleźli sposób i na to. Wybijają szybę i wtedy kradną znajdujące się w samochodzie dobra. Oprócz torebki czy telefonu ofiara traci również szybę. Aby nie dać się obrabować, nie wolno pozostawiać cennych przedmiotów na miejscu, gdzie bandyci mogą je łatwo wypatrzeć. Jeśli torba, czy neseser leży na fotelu, to można zaobserwować go przechodząc obok auta. Jeśli położony jest na podłodze obok kierowcy, to będzie niezauważalny dla napastnika. Złodziej nie zdecyduje się napadać na auto, jeśli nie będzie pewny, że w środku czeka go łup. Przestępca nie wybiera auta, które ma okraść, czeka na okazję i nierozważnego kierowcę!

Sztuczny tłok.

Sztuczny tłok złodzieje wykorzystują od dawna, są w stanie stworzyć go niemal wszędzie. Do miejsc, w których najczęściej go wywołują, należą autobusy, pociągi, dworce kolejowe, przystanki autobusowe, bazy, ruchliwe i zatłoczone przejścia dla pieszych w centrach dużych miast. Ofiarami przestępców są głównie kobiety, a łupem zawartość damskich torebek. Złodzieje osaczają upatrzoną osobę i niby przypadkiem potracają ją, w ten sposób usypiają jej czujność. Gdy ofiara otoczona jest już ze wszystkich stron, jeden z przestępców przecina ostrym narzędziem materiał torby i wyjmuje z niej zawartość. Podaje ją kolejnemu dołączającemu się w tej chwili złodziejowi, który szybko oddala się. Jeśli więc ofiara spostrzeże, że została okradziona, a osoby znajdujące się przy niej zostaną przeszukane, to prawdopodobnie nic nie zostanie przy nich znalezione. Aby nie stracić wartościowych przedmiotów, należy trzymać je w miejscach trudno dostępnych. Również gdy zauważymy, iż wokół zaczyna gromadzić się więcej osób, należy przejść w inne miejsce, np. do luźniejszej części autobusu czy zmienić miejsce na przystanku.

Problemy osób starszych.

Przestępcy zajmujący się rozbojami i drobnymi kradzieżami, na swe ofiary wybierają wyłącznie osoby słabsze, dlatego napadają głównie na kobiety i osoby starsze. Miejscem częstego grasowania młodocianych przestępców, są cmentarze. Starsi odwiedzają je, by zatopić się w zadumie i złożyć kwiaty na grobach bliskich. Bardzo często zabierają ze sobą wszystkie środki finansowe (których i tak mają niewiele). Jest to wymarzona okazja dla napastników. Ich ofiara, jeśli nawet wzywać będzie pomocy, to na prawie pustym zazwyczaj cmentarzu nie otrzyma jej. Przestępcy napadają głównie na osoby samotne, chociaż nie jest to regułą. Wspólna wyprawa na cmentarz kilkuosobowej grupy staruszków zmniejszy prawdopodobieństwo napadu.

Przestępcom nie robi różnicy na kogo napadną. Czekają tylko na odpowiednią okazję, którą stwarza sam poszkodowany.

Okazja czyni złodzieja. Złodziej, który nie ma okazji, nie kradnie.

Pozostawione w domu cenne przedmioty nie padną ofiarą ulicznego napadu.

Zdeponowana na koncie w banku gotówka nie stanie się łupem ulicznego złodzieja.